

U s n e s e n í

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ireny Saralievové a soudců JUDr. Michala Fridricha a JUDr. Kláry Bernardové v právní věci žalobce: **EI NIÑO BEVERAGES, a. s.**, IČ 27950395, se sídlem Ovocný trh 572/11, Praha 1, zastoupen Mgr. Vladimírem Trnavským Ph.D, advokátem, se sídlem Masarykovo nám. 6/5, Karviná - Fryštát, proti žalovanému: **Česká republika – Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem A. Čermáka 2a, Praha 6, o zaplacení **4.243.742.000 EUR s přísl.**, k odvolání žalovaného proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 25.04.2017 č. j. 19C 30/2013-116

t a k t o :

Rozsudek soudu I. stupně se **z r u š u j e** a věc se mu vrací k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem soud I. stupně zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal na žalovaném zaplacení shora označené částky z titulu náhrady škody, jež mu měla vzniknout nezákonným rozhodnutím v řízení o ochranných známkách a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalobu projednal při ústním jednání dne 25.04.2017 v nepřítomnosti zástupce žalobce. K tomu uvedl, že žalobce v den předcházející nařízenému jednání (dne 24.04.2017) předal u soudu osobně 10 šanonů, jimiž navrhoval provést důkaz, a následně elektronickým podáním ze dne 24.04.2017 ve 23:38 hod. doručil soudu plnou moc pro advokáta Mgr. Vladimíra Trnavského k zastupování žalobce v řízení a současně omluvu tohoto zástupce s žádostí o odročení jednání, nařízeného na 25.04.2017. Žádost byla odůvodněna akutním respiračním horečnatým onemocněním, které u zástupce žalobce Mgr. Trnavského „údajně“ propuklo téhož dne v podvečerních hodinách a nedovoluje mu účast na jednání. Soud I. stupně poukázal na to, že žalobce ignoroval jeho opakované výzvy k vyjádření k argumentaci žalované v rámci přípravy jednání, doručené 08.05.2016, 08.06.2016 a 28.11.2016. Dále

konstatoval, že v paralelně probíhajícím řízení, vedeném žalobcem o obdobný nárok u téhož soudu pod sp. zn. 11C 33/2013, advokát Mgr. Trnavský ukončil jeho zastupování s odkazem na svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a vyhledání nového zástupce žalobce bylo důvodem jeho žádosti o odročování jednání. Uzavřel, že přestože žalobce ve své žádosti uvádí důvod jinak způsobilý vést k závěru o odročení jednání (onemocnění zástupce), není povinen takový důvod akceptovat, jestliže je využíván k procesním obstrukcím, k čemuž odkázal na judikaturu NS ČR (rozhodnutí sp. zn. 21Cdo 3358/2007) a věc projednal v nepřítomnosti zástupce žalobce s odkazem na § 101 odst. 3 o. s. ř.

Proti rozsudku podal žalobce včasné odvolání. Namítl, že soud I. stupně jednáním v nepřítomnosti jeho zástupce porušil jeho právo na přístup k soudu a projednání věci v ústním jednání, což je důvod žaloby pro zmatečnost ve smyslu § 229 odst. 3 o. s. ř. Uvedl, že ve věci, vedené pod sp. zn. 11C 33/2013, bylo zastoupení ukončeno s ohledem na plánovanou delší léčbu zástupce, která však již byla realizována a zvolený zástupce řádně vykonává advokacii. V dané věci měl náhlou zdravotní indispozici, kterou doložil lékařskou zprávou, z níž vyplývá krátkodobost a dočasnost léčby. Jednalo se o první žádost o odročení, soud I. stupně nerespektoval procesní práva žalobce a využil zdravotní indispozice jeho zástupce k rozhodnutí o žalobě, podané před čtyřmi lety. Odvolatel navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení.

Odvolatel podle obsahu odvolání namítá vadu řízení, předcházejícího vydání napadeného rozsudku, ve smyslu § 205 odst. 2 písm. c) o. s. ř. Odvolací soud proto přezkoumal napadený rozsudek a řízení, které mu předcházelo, v rozsahu, daném § 212 a § 212a o. s. ř. a odvolání shledal opodstatněným. Podle § 101 odst. 3 o. s. ř. nedostaví-li se řádně předvolaný účastník k jednání a včas nepožádal z důležitého důvodu o odročení, může soud věc projednat a rozhodnout v nepřítomnosti takového účastníka; vychází přitom z obsahu spisu a z provedených důkazů.

Žádost o odročení jednání je včasná, pokud byla známa příslušnému soudci nejpozději při zahájení jednání, o jehož odročení je žádáno (srov. publikované rozhodnutí Krajského soudu v Brně sp. zn. 51C 3/2008) a je důvodná, tvrdí-li účastník (jeho zástupce) takové skutečnosti, které jsou způsobilé jeho neúčast u jednání soudu omluvit (srov. rozhodnutí NS ČR sp. zn. 2Cdon 1027/96). Nemoc účastníka (jeho zástupce) je zásadně důvodem způsobilým omluvit jeho neúčast u jednání (srov. rozhodnutí NS ČR sp. zn. 20Cdo 2056/2000). V daném případě zástupce žalobce podáním doručeným soudu I. stupně dne 24.04.2017 (v pozdních večerních hodinách) požádal o odročení jednání, nařízeného na 25.04.2017, z důvodu své zdravotní indispozice, kterou následně (dne 25.04.2017 odpoledne) také doložil lékařskou

zprávou, avizovanou již v žádosti o odročení. Podle obsahu spisu soud I. stupně na žádost zástupce žalobce neodpověděl, příslušná soudkyně ji však měla k dispozici, neboť ji na počátku ústního jednání dne 25.04.2017 vyhodnotila jako nedůvodnou, věc projednala v jeho nepřítomnosti a vydala napadený rozsudek. Obecně platí, že soud není povinen o nevyhovění žádosti účastníka (jeho zástupce) vyrozumět a že je věcí účastníka přesvědčit se, zda návrhu na odročení bylo vyhověno (srov. rozhodnutí NS ČR sp. zn. 22Cdo 1962/2003, 2Cdon 2078/97, usnesení Ústavního soudu sp. zn. III ÚS 68/97). Nevyhovění odůvodněné žádosti je však bez ohledu na účastníku poskytnutou informaci procesním pochybením soudu. V daném případě advokát žalobce požádal včas a z důležitého důvodu o odročení jednání a závěr soudu I. stupně o obstrukčním charakteru jeho žádosti, dovozovaný z toho, že v jiném obdobném sporu žalobce bylo jeho zastupování týmž advokátem z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu ukončeno, je pouhou spekulací. Náhlé onemocnění zástupce žalobce nelze jako důležitý důvod žádosti o odročení vyloučit ani s poukazem na to, že žalobce nereagoval na opakované výzvy soudu I. stupně a procesní aktivitu začal vyvíjet až bezprostředně před jednáním. Procesní pochybení soudu, který věc projednal v nepřítomnosti účastníka řízení (jeho zástupce) a znemožnil tak účastníku realizovat při jednání jeho procesní práva, je v ustálené judikatuře posuzováno jako postup, jímž byla účastníku odňata možnost jednat před soudem. Jedná se tak o zmatečnou vadu řízení ve smyslu § 229 odst. 3 o. s. ř., k níž je odvolací soud povinen podle § 212a odst. 5 o. s. ř. vždy přihlídnout. Rozhodnutí, vydané po takto vadném procesním postupu, nezbývá než podle § 219a odst. 1 písm. a) o. s. ř. zrušit, k čemuž odvolací soud bez jednání v souladu s § 214 odst. 1 písm. d) o. s. ř. přistoupil a věc podle § 221 odst. 1 písm. a) o. s. ř. vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení.

Proti tomuto usnesení je za podmínek § 237 o. s. ř. přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně.

V Praze dne 15. září 2017

JUDr. Irena Saralievová v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
J. H.